

Corfu, li 16 Decembre 1814.

L'AMMINISTRATORE DI GOVERNO

RENDE NOTO QUANTO SEGUE.

L'umanità di S. E. il Sig. Tenente Generale, Comandante, e Commissario J. CAMPBELL, convinta del massimo pregiudizio, che la Popolazione di quest' Isola, deve aver risentito, a motivo dell'inattività del Santo Monte di Pietà, e volendo convenientemente provvederne ad un riparo a sollievo della medesima, e fino a che sieno emmesse le opportune sistematiche deliberazioni, degnossi di decidere quanto segue.

1.° Il Santo Monte di Pietà, sarà aperto a cominciare dall'indomani, Sabato 17 corrente, e tutti gli altri giorni, eccettuata soltanto la Domenica, affinchè cadauno possa riscuotere, e rimettere il proprio pegno.

2.° Tutti quelli che si presenteranno per levare l'effetto a pegno esistente prima della proclamazione Monetaria emanata li 7 Luglio 1814. dovranno corrispondere per ogni sei Franchi e 30 centesimi, che equivalgono a Piastre 5 ed un quarto, un Tallaro effettivo, e non altra valuta, tanto per quello che riguarda il Capitale come pure pel relativo cambio.

3.° Volendo oggidì pignorare quell'effetto, o Gioja preziosa che è admissa dalle Regole di quel Pio Stabilimento, sarà pagata quella somma, che dal Pubblico Estimatore sarà giudicata conveniente, in Tallari effettivi, e questa medesima specie di moneta dovrà essere restituita nel giorno in cui si addomanderà lo stesso effetto pignorato.

4.° Sino a che sieno emmesse le sistematiche Deliberazioni, li depositi semplici, in detto Pio luoco esistenti, non saranno restituiti, dovendo il denaro che si può incassare dalle riscossioni o rimesse delli Pegni, essere unicamente impiegato a favore di quello, che offrendo il proprio effetto a pegno, addomanda di essere suffragato.

Il presente sarà tosto stampato nelle due lingue Greca ed Italiana, e solennemente pubblicato ed affisso.

L' Amministratore di Governo,
VLASSOPULO.

Il Segretario in Capo,
SP. DELVINIOTTI.

Κορφοι 16 Δεκεμβριου 1814.

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΚΑΜΝΕΙ ΓΝΩΣΤΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ.

Επειδή η Α. Ε. ο Τενεντε Στραταρχης Ι. ΚΑΜΠΒΕΛ, ο Εξουσιαστης και Αποστολος πληροφορηθη, οτι ο λαος της Νησου ταυτης ζημιουται μεγαλως, μενοντας κλεισμενον το Ιερον Θησαυροφυλακειον το λεγομενον Μοντε διπιετα, και επειδη φιλανθρωπια κινουμενος, θελει να καμη εις τουτο την διορθωσιν δια παρηγοριαν και ελαφρωσιν των Εγκατοικωντης, εως ου να συστηθη περι τουτου η αναγκαια Διαταξις, ψηφίζει τα ακολουθα.

1. Το ειρημενον Ιερον Θησαυροφυλακειον θελει αρχιζει να ανοιγη απο την αυριον, ηγουν Σαββατον τας 17 του τρεχοντος, και θελει ειναι ανοικτον και ολας τας αλλας ημερας, εξαιρουμενης μονον της Κυριακης, δια να ημπορη ο καθενας να δανειζεται απο αυτο, και να παραδιδη εις το αυτο ενα ενεχυρον, ειτε σημαδι.

2. Ολοι εκεινοι, οσοι παρησιασθωσι να παρωσι το πραγμα τους, το οποιον το ειχαν σημαδι προτητερα απο την Διακηρυξιν την περι των Μονεδων την δημοσιευθεισαν τας 7 Ιουλιου 1814, πρεπει να πληρωνωσι δια καθε 6 φρανκα, και 30 εκατοστημορια (τα οποια φερνουσι 5 γροσια, και ενα τεταρτον) ενα ταλλαρων χειρομετρητον, και οχι αλλην τιμην, τοςον δια το κεφαλαιον, ωσαν και δια το διαφορον.

3. Εαν ενας θεληση την σημερον να δωκη εις ενεχυρον κανενα απο τα υπαρχοντατου, η κανενα πραγμα πολυτιμον, απο οσα ειναι δεκτα απο τους κανονας και την ταξιν του ειρημενου Ιερου Θησαυροφυλακειου, θελει λαμβανει τοςα ασπρα, οσα κρινει ευλογον ο Αυθεντικος εκτιμητης, και θελει τα λαμβανει εις τοςα Ταλλαρα χειρομετρητα, ωντας εις χρεος να τα επιστρεφη εις την ιδιαν μονεδαν και κατα την ιδιαν ημεραν, την οποιαν επιζητει το ιδιον πραγμα, οπου εδοθη εις ενεχυρον.

4. Εως οπου να εκδοθωσιν αι περι τουτου αναγκαιαι Διαταξεις, οσα πραγματα απλα σωζονται εις παρακαταθηκην μεσα εις τον ειρημενον Ιερον τοπον, δεν θελει διδονται οπισω, επειδη τα ασπρα, τα οποια ημπορει να συναξη διδοντας οπισω τα σημαδια, πρεπει να διδονται μονον προς εκεινον, ος τις διδοντας το πραγμα του εις ενεχυρον, ζητει να λαβη βοηθειαν εις τας χρειας του.

Το παρον θελει δημοσιευθη αμεσως, και διαμοιρασθη, οπου ανηκει.

Ο ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΡΥΤΑΝΙΣ
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο πρωτος εξ Απορητων
ΣΠ. ΔΕΛΒΙΝΙΩΤΗΣ.

Αρ. εις: 72

IV 8